

Juridische

Dagvaarden of gedagvaard worden

Zoals U waarschijnlijk weet begint een gerechtelijke procedure in Nederland meestal met een dagvaarding. Een gerechtelijke procedure is het resultaat van een geschil (zeg, een onenigheid) tussen twee of meerdere partijen die dat onderling niet kunnen oplossen en heeft juridische implicaties. Oplossing van (zulke) geschillen (ook wel beslechting genoemd) door onafhankelijke en kwalitatief goede rechters is een essentieel onderdeel van onze beschaving.

Een Nederlandse dagvaarding waarmee de procedure begint of wordt ingeleid moet voldoen aan een aantal formele vereisten welke staan vermeld in artikel 111 van de Nederlandse wet op de burgerlijke rechtsvordering, (afgekort als Rv.). De belangrijkste punten zijn:

- De identiteit van de partijen;
- De aanwijzing van de bevoegde rechtbank,
- De datum waartegen wordt opgeroepen te verschijnen voor de rechtbank;
- De eis en de gronden daarvan, dat wil zeggen de feiten en stellingen waarop de eis is gebaseerd en de bewijsmiddelen om die feiten en stellingen aan te tonen.

De procedure begint met het opstellen en versturen van de dagvaarding door degene die de procedure begint, de eisende partij, gericht tegen de gedaagde partij of partijen. De eisende partij of eiser identificeert de gedaagde of gedaagde partij(en) en formuleert zijn claim (ook wel eis) door de feiten

van het geschil op te sommen en op basis daarvan zijn claim te formuleren. De claim is dus datgene wat eiser vordert of eist van de gedaagde partij zoals een schadevergoeding, betaling van de factuur, of beëindiging van de bepaalde gedragingen et cetera.

Aangezien de partijen niet geacht worden volledig objectief te zijn maar wel voldoende om geloofwaardig te zijn (en ze mogen niet liegen) heeft natuurlijk de gedaagde partij de mogelijkheid om zijn zegje te doen door een verweerschrift in te dienen. Die gedaagde partij kan dan ook nog een tegenclaim of tegeneis indienen.

Beide partijen geven in hun dagvaarding en verweer aan hoe zij hun stellingen, dat wil zeggen de beweringen die zij doen, denken te bewijzen. Het meeste bewijs is schriftelijk maar indien dat niet voorhanden is, bijvoorbeeld omdat mondelinge afspraken zijn gemaakt, moet bewijs verkregen worden via andere bewijsmiddelen zoals getuigenverklaringen en verklaringen van experts.

Op basis daarvan gaat de rechter die het geschil moet beslechten verder op zoek naar datgene wat de rechter wil weten om tot een goed en overwogen oordeel te kunnen komen ten aanzien van het geschil dat aan hem of haar wordt voorgelegd.

e Columnn

en voor een rechtbank in Spanje.

Gerechtelijke procedures gaan om belangen en vaak grote belangen van mensen en/of bedrijven en instellingen. Als die belangen niet groot waren dan zou men in beginsel niet die moeite getroosten en kosten maken (denk aan advocaten) om een procedure te beginnen, tenzij men te kwader trouw handelt wat al snel gebeurt. Het resultaat van een procedure kan van grote invloed zijn op de deelnemers van die procedure.

Het is daarom essentieel dat een gerechtelijke procedure met de nodige waarborgen is omkleed zodat iedere partij ruimschoots in de gelegenheid is om zich goed te kunnen verdedigen.

Als Nederlands en Spaans advocaat met ruim 20 jaar proces ervaring in beide landen kan ik u verzekeren dat die waarborgen in Nederland aanzienlijk groter en beter zijn dan in Spanje.

Op hoofdpunten komt het Nederlandse en Spaanse procesrecht overeen maar op onderdelen en details bestaan er grote verschillen en dat is zeer verraderlijk. Hier geldt het Engelse gezegde “the devil is in the detail”. Het is daarom dat ik niet nalaat Nederlanders en Nederlandse bedrijven met belangen in Spanje te waarschuwen voor die verschillen en niet te denken dat ze dezelfde garanties en waarborgen hebben in Spanje als in Nederland.

Het doel van dit artikel is om u te waarschuwen voor die verraderlijke verschillen. De ruimte is echter te kort om ze allemaal te noemen. Ik noem er daarom slechts enkele.

Een eerste verschil is de termijn voor beantwoording van de dagvaarding. Stel, u krijgt op uw woonadres in Nederland of Spanje een dagvaarding betekend (betekenen is het officiële woord voor toegestuurd of overhandigd krijgen) om te verschijnen voor een Nederlandse of Spaanse rechtbank.

In het geval van een Nederlandse rechtbank is dan het Nederlandse procesrecht van toepassing. Dat procesrecht is vastgelegd in de hierboven genoemde wet op de burgerlijke rechtsvordering. In geval van dagvaarding voor een Spaanse rechtbank is het Spaanse procesrecht van toepassing. Dat recht is vastgelegd in de zogeheten “Ley de Enjuiciamiento Civil”.

In Nederland wordt U opgeroepen om te verschijnen voor een in de dagvaarding gespecificeerde rechtbank op een aangegeven dag en tijdstip vertegenwoordigd door een advocaat (met uitzondering van enkele eenvoudige procedures). Vanaf die datum gaat de procedure lopen.

Er wordt dan standaard een eerste termijn van vier weken vastgesteld voor het indienen van een antwoord. Indien het gedaagde niet lukt om binnen die termijn te antwoorden, om wat voor reden dan ook, kan hij

eenmaal uitstel krijgen. Een tweede uitstel wordt alleen verkregen indien de andere partij daarmee instemt of er een dringende reden is, die door de rechtbank ook als dringend wordt gezien. Daar is men in de praktijk redelijk soepel mee.

In Spanje begint de antwoordtermijn te lopen vanaf het moment dat de dagvaarding aan u wordt overhandigd. De Spaanse rechtbank heeft die dagvaarding dan al gezien en opdracht gegeven die aan de gedaagde partij te sturen of te betekenen. Die antwoordtermijn is per definitie 20 werkdagen vanaf betekening en daarvan kan geen verlenging of uitstel gevraagd of verkregen worden. Daarbij maakt het niet uit of de zaak nu eenvoudig of ingewikkeld is.

Bovendien heeft de gedaagde partij slechts de eerste 10 werkdagen van die 20 werkdagen termijn om de onbevoegdheid van de rechtbank in te roepen. Stel dat u een overeenkomst hebt getekend met een Spaanse partij en rechtsgeldig bent overeengekomen dat in geval van geschillen de Nederlandse rechtbank bevoegd is en desondanks u in verband met deze overeenkomst voor een Spaanse rechtbank wordt gedagvaard. Dan moet u binnen die 10 werkdagen de onbevoegdheid van de Spaanse rechtbank inroepen.

Een ander probleem bij dagvaarding of oproep voor een Spaanse rechtbank is de taal van de dagvaarding. De toepasselijke Europese regelgeving bepaalt dat de dagvaarding moet zijn opgesteld in een taal die u begrijpt. Dat betekent dat u geen genoegen hoeft te nemen met een dagvaarding in het Spaans of een Engelse vertaling als U die talen niet machtig bent. Het is wel zaak dat U dat op het moment van overhandiging van de dagvaarding aan de betekende deurwaarder te kennen geeft en die daar notitie van maakt.

Een ander verschil is dat een Spaanse advocaat alleen voor u in rechte kan optreden oftewel u kan vertegenwoordigen in de Spaanse rechtbank, als die advocaat een notariële procesvolmacht van u heeft gekregen. In Nederland is een dergelijke, wat mij betreft onzinnige, formaliteit niet vereist. Een aanzienlijk betere methode is om de met cliënt gemaakte afspraken, zoals procesvertegenwoordiging, in een brief vast te leggen. Dat is in feite ook een verplichting van iedere Nederlandse advocaat en is vastgelegd bij de gedragsregels van de Nederlandse advocatuur.

Ik kan nog heel lang doorgaan met het opsommen van verschillen. Ik denk echter dat de essentie duidelijk is. Denkt u vooral niet te lichtzinnig over procederen bij Spaanse rechtbanken. Ik zal een volgende keer verder uitweiden over de kwaliteit van de Nederlandse en Spaanse rechtspraak.

Jan Willem de Haan, 19 juni 2012

Jan Willem de Haan is advocaat in Nederland en Spanje en woont en werkt sinds 1992 in Barcelona. Samen met zijn compagnon Boris Mulder runt hij de twee vestigingen (gevestigd in Barcelona en

Valencia) van hun advocatenkantoor De Haan & Mulder.

www.dehaanmulder.com